

מונולוג מתוך „איאס“ לסופוקלס

מיוונית : דרור אורון

- 430 אֵי, אֵי! הוּי מִי פִּלֵּל וּמִי מִלֵּל כִּי שָׁמִי
יְדַמָּה, יִשְׁנֶה לְסִבְלוֹתַי בְּמִשְׁמָעוֹ?
כִּי כֵן, צַתָּה אוֹכֵל שְׁנוֹת וְגַם שֶׁלֶשׁ
וַעֲקָתִי „אַיִי“, כֹּה רַבּוֹ יִסוּרֵי!
אֲנִי אֲשֶׁר אָבִי יָצָא מֵאִיָּה זֶה
435 נוֹשָׂא מִשְׁאֵת הָרֵאשׁ כְּשׁוֹב בְּכָל צָבָאוֹ
וַיִּשָּׁב אֶל בֵּיתוֹ עֲטוּר הֶלֶל וְשֵׁם.
וְאֲנֹכִי אֲשֶׁר אֲלִי אוֹתוֹ מְקוֹם
אֶל טְרוּיָה בָּאתִי אֶתְרִי, וְלֹא קָשׁוֹן
כַּחַי, אַף מַעֲשֵׂי לֹא קָלוּ מִשְׁלוֹ.
440 אֲבָד כִּי חָלְלוּ שָׁמִי הָאֶרְגִּינִים.
אוּלָם, דוֹמָה, אַחַת יְדַצְּתִי אֶל נְכוֹן:
כִּי אֲכִילָנוּס לוֹ סִי וְהוּא עָמַד לְגִזֹּר
לְמִי וְכוֹת עֲלֵי נִשְׁקוֹ שְׁלוֹ כְּגִמּוֹל
גְּבוּרָתוֹ — לֹא שָׁם אַחַר יְדוֹ תַחֲתַי.
445 אַף נְתַנּוּם עֲתָה בְּנֵי אֶתְרָנוּס לְאִישׁ
תִּמָּס יִתְרַשׁ וְלֹא שָׁעוֹ אֶל נִצְחוֹנִי.
אוּלָם לוֹ אֱלֹה הַעֲיִנִים וּמַחִי
לֹא נִתְבַּלְעוּ, לֹא הִפְרוּ עֲצַתִי.
לֹא עוֹד הָיוּ גּוֹזְרִים בְּךָ דִּין לְאִישׁ אַחֵר.
450 אַף הָאֱלֹה בֵּת זֶנוֹס, עֵינֵי אֵימָתָה לָּהּ
וְלֹא תִדַּע רַחֵם, עוֹד נְטוּיָה יְדִי
עֲלֵי אוֹיְבֵי שְׁלֵחָה בִּי תְּחִלִּי הַטְּרוּף
וְתַנִּיאֲנִי, בְּךָ יְדִי בְּדָם בְּקָר
אֲגָאֲלֵתִי, הִמָּה נִמְלֵטוּ, עַל תַּמְתִּי
455 וְעַל אִסְפִּי, וַיִּשְׁחָקוּ עֲלֵי, אִם אֶל

- ?תצנו, תחלץ שלש מידי חוק.
 מה אעשה עתה? אני שנוא-אלים
 לציני כלל, גסר בי חיל ההקלנים,
 כל טרוניה תשנאני ויטרוחיה אל.
 460 האת הצי על עגניו ובגיו אטרנס
 אטש ואל ביתי בנים האיגאי
 אפליגי? ואיך אעז פנים ואראה
 אל טלמון אבי? איכה ישא פני
 ואנכי מצג צירם בלא משאת.
 465 עטרות-הוד רבה איתו עצמו עטרה?
 אף לא אוכל זאת שאת, או שמא אעלה
 על חיל הטרונינים; תחיד ונד כל בי
 ואעש צלילה רבה, אסר אמות?
 אולם בזאת ארגין לבם של בגי אטרנס.
 470 הן לא תהיה בזאת, אף דרך נחפשה,
 וצוד יראה אבי השב כי אין אני,
 יוצא מציו, כך לב מטבע סיותי,
 הלא נקלה הנגר אריכות ימים
 תשא אל נפשו וקצה אין לסבלותיו.
 475 כי מה היא השמחה ביום עוד יום ירחף
 ואף ידחה את המיתה או ידחקה?
 ולא אפתה כל מאום במחיר אדם
 אשר בתקנת-שוא חסם יחס לבו,
 כי אף חיי כבוד או מות כבוד יאים
 480 לאיש אציל, פלו מלי ונשלמו.